

Slovenski Gospodar.

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in volja s poštno vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gl. 50 kr., za pol leta 1 gl. 30 kr., za četrlet 65 kr. — Naročnina se pošilja npravnistva v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice hitv. 5. — Določniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natane enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Slovenski protest zoper bismarkovanje.

Nemcem avstrijskim se dobro godi; v narodnem in političnem oziru imajo vsega v obilici. Vkljub temu skili peščica nemških prenapetnežev zmiraj v prusko Nemčijo, najskrenejše želeč, da bi zapadne naše dežele prišle nekako pod nemškega cesarja, ki bi naj zlasti Čehe in Slovence do čista iztrebil. V to svrhu neprenehoma rogovilijo. Doma ovirajo narodni napredek Slovanov, na zunaj pa upijejo, kako se pri nas nemštvo zatiruje, zraven pa prusaštvo v zvezde kujejo in starega Bismarka že kar obožavajo. Najhujši so štajarski Bismarkovci, vseh glavači pa celjski kričači.

Sedaj se pripravljajo, da bi dne 1. aprila t. l. slovesno obhajali 80letnico Bismarkovo, to pa na način, ki presega vso politično dostojnost, žali avstrijsko domoljubje ter izživa slovansko prebivalstvo na odločen odpor. Po vseh mestih in trgih prirejajo slavnosti. Poseben železniški vlak odpelje častilce na Prusko, da podarijo starcu srebrn kozarec »als Huldigung der deutschen Steiermark« t. j. v znamenje, da nemška Štajarska staremu Bismarku prisega zvestobo in udanost. Nezaslišana predrznost!

Kdo pa ima pravico od nas terjati takšno zvestobo in udanost? Komu smo jo dolžni vsi, Nemci in Slovenci? Nihče drug nima pravice, kakor edini naš preljubljeni vladar iz prevzvišene hiše Habsburške; Slovenci štajarski jo hranimo že več kakor 600 let in pri tem ostanemo! Zvestobo in udanost prisegamo štajarski Slovenci edino le svojemu vladarju, nikoli pruskemu Bismarku in protestujemo zoper postopanje naših Bismarkovcev.

Na kozarcu so imena vseh štajarskih mest in trgov in ženska podoba na pokrivalu »Styria« podaje Bismarku lovorov venec v imenu »nemške Štajarske«. Narodni ponos veleva Slovincem protestovati zoper takšno ravnanje. Štajarska še ni vsa ponemčena in tudi ne bode, ona šteje še zmiraj nad 400.000 Slovencev, dobro tretjino vsega prebivalstva.

Slovenci štajarski ne moremo se do tolike politične brezznačajnosti ponižati, da bi kedaj pozabili, kaj je Bismark našej Avstriji pa sv. katoliški cerkvi bil — namreč najkrutejši sovražnik in preganjalec: 15.000 avstrijskih vojakov ubitih trohni okoli Kraljevega Gradca, katoličanov pa v 19. stoletju noben državnik ni toliko preganjal, kakor pruski Bismark. Nemški katoličani na Pruskem so v državnem zboru odklonili, udeležiti se njegove 80letnice, le naši katoliški liberalci, framasoni in kričači ne vedó, kako se ima avstrijski katoličan vesti nasproti lutrovcu Bismarku, kar je močno obžalovati.

Naši zaslepljeni Bismarkovci žalijo torej na nezaslišan način naše katoliško, versko prepričanje, naše avstrijsko domoljubje in našo slovansko narodnost. Vse to pa nam nalaga sveto dolžnost, najodločnejše ugovar-

jati, zavračati in protestovati. Dvignite se torej slovenski zastopi štajarski ter se oglasite javno tako dostojno in krepko, kakor sta to slavna zastopa občine Griže in trga Braslovče že storila! Ne udajmo se! Naprej zastava slave! Vse za vero, dom in cesarja — avstrijskega!

Kdo bode predsednik c. kr. okrožnega sodišča v Celju?

O vprašanju gledé novega predsednika c. kr. okrožnemu sodišču v Celju so razpravljali dozdej nemški listi na dolgo in široko, ter zahtevali, da mora biti naslednik Heinricherja — Gertscherja mož njihovega mišljenja. Mi upamo, da se bo imenoval za predsednika mož, kateri bo sodnik, ter vedel se tako obnašati v uradu in tudi izven urada, da bodo vse stranke imele zaupanje do njega. Nadejamo se, da bo novi predsednik mož, kateri ne bode hvalil, kakor dr. Gertscher pri svoji odhodnici, nemške stranke, ki je že sama ob sebi nestrpna; skratka, da bode mož, čegar postopanje bo uplivalo na to, da se nasprotja med strankami ne bodo poostrile, ampak oblažile. Njemu bode delovati za pomirjenje strank in za mir med narodi.

Javna tajnost v Celju je, da so baje namenjeni za to mesto, ali da se pred vsem za to potegujejo trije nadsodniški svetovalci gg. Ulleppitsch, Suppantschitsch in Ledenigg. Kaj je resnice na tem, ne vemo; pa dvomimo zelo, da-li je kateri teh pravi mož za to mesto.

G. Ulleppitsch ne sodi že zaradi tega na tako mesto, ker njegove družinske razmere niso v vsakem oziru svetle in se o neki reči še zdaj mnogo govori v Novem mestu. Če pride na tako odlično mesto, kakor je predsedništvo okrožnemu sodišču v Celju, bode še več govorjenja in on ne bo tista ugledna oseba, kakoršna bi morala biti na tem mestu. V Gradcu se taka reč ne opazi tako, tam posamezni nadsodniški svetovalec zgine; v Celju stoji predsednik okrožnemu sodišču tako visoko, da se vsaka njegova senca opazi.

Poteguje se za to mesto tudi nadsodniški svetovalec g. Suppantschitsch. Mož ima v svoji kvalifikacijski tabeli neko čudno opazko, še izza časa svojega bivanja v Postojni. Kaj je tam bilo, sicer ne vemo natanko, pa pravijo, da bi on svojo kompetenco »lepo okrasil«, če bi priložil dotični akt.

Tretji v terni bi pa rad bil nadsodniški svetovalec g. Ledenigg, kateri je neki posebno »dobro več« slovenskega jezika.

Če so res to v prvi vrsti poklicani kompetenti za to mesto, tedaj moramo pač reči, da to niso pravi, in da z imenovanjem enega teh ne bo pomagano ne